

שלוטן ברבונם שאפלו כל מלכי העולם לא יעקרו אותם, באירוע זה כשבוצב על טרפו לא יוכולים להקימו ממשלה. וזהו שפתות ברע שכב פארוי וגוו.

אמר רבבי אלעזר, לא נמצא בעולם חכם להזיק פמו בלבדם הרשות, שהרי בתחלת היה נמצא במצרים, ועל ידו קשו המצריים קשור על ישראל שלא יצאו מעבודתם לעולמים. וזהו שאמר מה אוכל להזיק להם? שהרי אני עשתיו שלא יצאו מעבודות המצריים לעולמים, אבל אל מוציאו ממצרים, ונגדם (נ"ה) לא יכולם חכמים ומכללים של העולם.

עתה הנה הולך לעמי וגוו. רביה יהודיה פתח, (דברים כט) לא מסגיר עבד אל אדניו וגוו עמך ישב בקרובך. כמה חביבים דברי התורה. כמה חביבה המתורה לפני הקדוש ברוך הוא. כמה חביבה התורה שהויש אותה הקדוש ברוך הוא לבנות ישראל. בא וראה, בשעה שיצאו ממצרים, שמע בלם שהרי בשפיו וקספיו וכל אוthem קשרים לאulo בישראל, התחליל לנרד עצמו ולמרט רашו. קלך לאותם הרי החשך, והגיע לפניו אותם שלשלאות ברול.

ובכן הוא דרכ מישמעיגו אליהם. בין שנכנס האדם בראש החרים, רואה אותו עזאל, אותו שנקרא גלי עינים, מיד אומר לעזאל. אז נוננים קול, ומתבוננים אליהם בחשים גדולים شبושים וסובבים אותם. שולחים תה קטנה מיל האדם, ולמדנו, כמוון חתול היא, וראשה בראש הכתף, ושני זנבות לה, וידיה ורגליה קטנות. בן אדם שרוואה אותה, מכפה פניו, והוא מביא קטרת

לא יעקרוין להו. בארייא דא בעקביב על טרפיה, לא יכלין לאקמא ליה מגניה, הדא הוא דכתיב ברע שככ פארוי וגוו.

אמר רבבי אלעזר, לא אשתקה בעלמא חכמים לא באשא, בבלעם רשייעא, הדא בקדמיתא היה אשתקה במצרים, ועל יDOI, קשורי מצרי עלייהו דישראל קשורי, שלא יפקין מעבודותהן לעלמיין. וזה הוא דאמר, מה יכול לאבאשא להו, הדא אנא עבידנא דלא יפקין מעמידתא דמצראי לעלמיין, אבל אל מוציאו, מצרים ולבליהו (נ"ו ולבליה) לא יכלין חכמים ותשרין דעלמא.

עתה הנה הולך לעמי וגוו. (במדור כד) רביה יהודיה בטה, (דברים כט) לא תסגיד עבד אל אדניו וגוו עמך ישיב בקרובך. כמה חביבין מלוי דאוריתא. כמה חביבה אוריתא קמי קדשא בריך הוא. כמה חביבה אוריתא, דאורית לה קדשא בריך הוא לכונסת ישראל. תא חי, בשעתה די נפקו מצרים. שמע בלם הדא חרשוי וקסמי, וכל אינון קשرين, לא סליקו בהו בישראל, שארי לגררא גרמיה, ולמירט רישיה. אזל לאינון טורי חשוכא, ומطا לגבי אינון שלשלאי דפרזלא.

יבך הוא ארחה דמאן דמטי גביהו, בין דעאל בר נש ברישוי טוריא, חמיה ליה עזאל, ההוא דאקרי גלי עינים. מיד אמר לעזאל, קדרין ייחבין קלא, ומתרבנן גביהו חיניין רברבי דמתוקן, וסתירין לוז. משדרי אונימתא זעירתא לקלליה דבר נש, ותנא, בגין שונרא, היא, ורישיה ברישא דחויה, ותרין זנבן בה, וידה ורגלה זעירין. בר נש דחמי לה, חי אנטופי, והוא מיתי חד קטורתא, מאוקידי דתרנגולא